

samarbejdsland, partnerskab, er noget af det, vi skal springe fra.

Vi har jo lukket i adskillige tilfælde for det direkte samarbejde med regeringerne og skal gøre det fremover, men det er jo ikke ensbetydende med, at vi skal rende skrigende væk. Folk, der sidder i de lande og er pressede af deres styre, er netop i vanskeligheder, og vi kan via ngo'er og andet sørge for at hjælpe dem, og det kan vi uden at blåstemple en banditstat. Det er vi enige om. Vi vil gerne gøre det bedre, vi vil bare ikke skære væk, vi vil ommøblere til det, der går direkte og uden om banditstater. Der er vi helt enige.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jens Hald Madsen. Jeg går ud fra, der er et eller andet at svare på.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg vil da gerne takke for – hvis jeg forstår det rigtigt – at man ikke kan retfærdiggøre, at vi giver til banditstater. Tak for det.

Det er derfor, vi skal anvende pengene på en bedre måde, men nu er det jo altså sådan, at selv om man ikke er programsamarbejdsland, det ved hr. Ebbe Kalnæs selvfølgelig også, så består den danske ulandsbistand jo af multilateral hjælp og bilateral hjælp, og fordi Danmark ikke giver bilateral hjælp, er det jo ikke ensbetydende med, at Danmark ikke er med til at give bistand til et land.

Det, vi bare ikke vil i Venstre, er at have direkte partnerskab med en diktator, som overtræder alle menneskerettigheder, og som ikke har hverken vilje eller mod til at skabe forandring. For dér spilder man pengene.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Hr. Jens Hald Madsen gjorde meget ud af den sammenhæng, som han ikke kunne få øje på mellem fattigdom og terrorisme, og der er heller ikke nogen umiddelbar sammenhæng.

Men jeg vil godt citere fra i lørdags i Information, hvor der var et interview med Benjamin Barber, et i øvrigt meget anbefalelsesværdigt interview. Dér vil jeg godt komme med følgende citat:

»Jeg vil gerne sige noget, der er meget vigtigt. Der er kun nogle hundreder eller få tusinde terrorister i verden, som laver hellig krig mod mo-

derniteten, der søger tilintetgørelse, og hvis mål er martyrium.

Men der er en afgørende forskel på den gruppe og så de hundreder af millioner af fattige mennesker, som lever uden håb, uden muligheder og uden retfærdighed. Den første gruppe ønsker at destruere moderniteten, mens den anden gruppe ønsker at blive en del af den. Den første gruppe ønsker, at vores civilisation forsvinder, mens den anden gruppe længes efter den.

Fordi vi skubber den anden gruppe væk, så skaber vi et vidtstrakt ocean med stiltiende samtykke, der giver terroristerne mulighed for at udføre deres aktioner. Hvis vi overvandt dette ocean af uretfærdighed, så ville der stadig eksistere terrorister, som hader demokratiet, friheden feminismen osv., men de ville operere i et tomrum uden støtte.«

Det er jo det, vi skal have fat i. Ikke at vi kan forhandle med terrorister, men det er det der hav, vi kan få ændret.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Tiden er udløbet, fru Margrete Auken.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg må sige til fru Margrete Auken, at jeg sådan set overhovedet ikke er uenig i det, hun siger. For mig at se er det jo et spørgsmål om, hvordan man anvender ressourcerne, og et spørgsmål om at se sammenhænge.

Jeg har spurgt stille og roligt – bl.a. fordi f.eks. SF siger, at på baggrund af det her terrorangreb skal vi lige pludselig fordoble den danske bistand – om det har nogen konkret sammenhæng med vores bistand, som kører ud fra ét udgangspunkt, og det er fattigdomskriteriet. Det er det, vi har besluttet.

Derfor spørger jeg: Er der en direkte sammenhæng? Og hvis det er sådan, at man skal fordoble bistanden for at tage sig af terror, jamen så er det vel i Mellemøsten, man skal gå i gang, og ikke f.eks. i Afrika.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nu kommer jeg tilbage til det i mit indlæg lige om lidt som privatist, hvor vi gennemgår tingene, men jeg vil godt sige, at jeg synes, det er ganske rystende at høre Venstre løbe fra det, vi har vedtaget grundigt herinde flere gange.